

GYÖRKE SERES KLÁRA

Ábrándos éj

Ábrándos éjen a
Csillagokat nézem,
Szikrázva ragyognak
Odafenn az égen.

Csillagok! Csillagok!
Ha szólni tudnátok,
Mesélnétek nekem:
Égbolton mit láttok.

Titkokat rejtenek.
Halandók csak sejtik,
Fényük, ragyogásuk
Kinek köszönhetik?

De szeretnék néha
Apró csillag lenni!
Ábrándos éjeken
Szikrázva ragyogni.

Félre, bánat!

Félre, bánat! Félre, bú!
Nem vagyok már szomorú.
Karjába vesz napsugár,
Fürge lába táncot jár.

Zöld a pázsit, zöld a rét,
Virág nyílik, kék az ég.
Madárdalra ébredek,
Pajkos szellő rám nevet.

Ez a Világ gyönyörű,
Szépségével bűvölő!
Szívemben kél új remény...
Köszönet az életért!

Vágyak

Gyötörnek vágyak,
Hogy visszatálaljak,
Öledbe hullva súgjam:
Bocsánat!...

Az írás csodája

Versírás nélkül sivár az életem.
Az írás csodáját nem pótolja
Semmi sem...
Elég, ha Napra nézek,
Vagy zizzen falevél,
Ha csendes délután
Szobámba szökik a fény...
Köszöntöm a hajnalt,
A reggelt, délutánt,
A leszálló alkonyt,
Az esti fohászt.
A csillagfény alatt
Tollam rímekeket farag.
Mikor boldog vagyok,
Örömmadárral dalolok.
Szerelem, szeretet,
Boldogság és bánat
Versemben emlékként
Egymásra találhatnak.

Vers nélkül életem
Sivár és magányos,
A rímekbe szövök
Minden vágyat, álmot...